

FOSFOR nr. 4 (december 2005 – januari/februari 2006)

Inhoudstafel :

- [Edito](#)
- [Mijn gedacht](#)
- [‘Het gaat goed in Chili, toch?’](#)
- [Maquila-terroristen?](#)
- [Dag van de Internationale Solidariteit en Democratie](#)
- [Eerlijke koffiedrinkers kennen](#)
- [We hebben de muur afgebroken !](#)
- [FOS voert actie op sp.a-congres](#)
- [Zij zijn groot en ik ben klein en dat is niet eerlijk!](#)
- [FOS verlaat Cambodja](#)
- [‘Kom eens naar mijn bureau’ - Arbeidsrechten in de Palestijnse gebieden](#)
- [Wereldkeuken: Pastel de Choclo](#)
- [Jouw beste wensen, met de groetjes van FOS!](#)

Edito:

Beste lezer,

Eerst en vooral willen we alle starters hartelijk danken voor hun bijdrage in 2005. Voor onze partners in het Zuiden is dat niet alleen broodnodige financiële steun maar ook een morele opkikker!

Binnenkort beëindigen we onze samenwerking in Chili. Omdat we voortdurend streven naar een zo groot mogelijke samenhang binnen onze werking zijn verschuivingen soms noodzakelijk. Daarom werpen we in dit nummer nog eens een blik op dit boeiende land.

In Chili steunt FOS inheemse organisaties die opkomen voor de belangen en de landrechten van het inheemse Mapuche-volk. Mede dankzij FOS hebben die een flinke stap gezet in de erkenning van hun cultuur en meer beslissingsrecht over de politieke, sociale en economische ontwikkeling van hun grondgebied.

Chili blijft een ontwikkelingsland. Dat merk je wel als je dit nummer leest.

De schitterende macro-economische cijfers vertellen niets over de groeiende inkomenskloof. Het land gaat moeizaam verder op de democratische weg, na de vreselijke dictatuur van Pinochet. Die heeft tot op vandaag gevolgen voor de bevolking.

De middelen die vrijkomen in Chili gaan naar onze andere Zuid-Amerikaanse partnerlanden. Ons nieuwe partnerland Ecuador hangt cultureel, politiek en sociaal stevig samen met de andere partnerlanden uit de Andes, Peru en Bolivia.

Prettige eindejaarsfeesten!

Annuschka Vandewalle
Algemeen Secretaris FOS

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Mijn gedacht:

Stelling: 'Met zo'n goede economische resultaten is Chili geen ontwikkelingsland meer'

'Niet waar. Ontwikkeling betekent dat de mensen hier goed kunnen leven en dat is in Chili niet zo. Ontwikkeling hangt volgens mij samen met een civiele samenleving die werkt om de rechten van de inwoners te garanderen. Maar de Chileense bevolking lijkt soms ingeslapen en is zich weinig bewust van wat er gebeurt in het land.'

Noelia Figueroa
Medewerkster FOS-kantoor in Chili

'Als vakbond hanteren wij niet enkel macro-economische indicatoren om te beslissen over onze solidariteitsactiviteiten in ontwikkelingslanden. De verdeling van de rijkdom, arbeidsomstandigheden, milieuverloedering en het respect voor een aantal fundamentele arbeidsrechten zijn voor ons even belangrijk. Redenen genoeg dus om de vakbond in Chili te steunen.'

Mieke De Raedemaecker
Medewerker Internationale Dienst ABVV

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

'Het gaat goed in Chili, toch?'

Bijna alle buitenlandse instanties hebben besloten om de hulp aan Chili stop te zetten. Overheden sluiten samenwerkings- of vrijhandelsovereenkomsten af in plaats van bilaterale ontwikkelingshulp. Buitenlandse NGO's trekken al jarenlang weg en ook FOS sluit in 2006 als één van de laatste zijn boeken in Chili.

Chili heeft dan ook uitstekende macro-economische resultaten, en doet zijn best om zijn imago van een uiterst succesvol land naar buiten te dragen. Een democratie met sinds 1990 volkomen legale verkiezingen, geen grote conflicten, veilig voor investeringen, weinig tot geen corruptie, met een gezondheidssysteem en pensioenregelingen. En daarbovenop de groeiende economische activiteiten van de afgelopen jaren. Een land dat je als voorbeeld kunt nemen. Maar de werkelijkheid toont een ander beeld.

Twintig dagen te veel in een maand

De armoedecijfers zijn inderdaad gedaald. Van meer dan 35 % 'arme Chilenen' in 1990 naar 19% in 2003. De cijfers zijn betwistbaar. Iedereen die meer dan 75 euro per maand verdient wordt niet als arm beschouwd door de Chileense overheid. Maar wat betekenen die cijfers nu in het dagelijkse bestaan? Wat kost het om jezelf in leven te houden? Een paar prijzen:

een kilo brood: 1 euro
een liter melk: tussen 0,5 en 1 euro
een pakje boter: 1 euro
een kilo bonen: 1,35 euro
een kilo rijst: 1,50 euro
een kilo linzen: 2 euro
een kilo vlees: 10 euro

Een eenvoudige huurwoning van 30 vierkante meter in Concepción - de tweede stad van Chili - kost al snel 100 euro per maand. Aan leidingwater besteed je al snel 5 euro per maand en dan moet je de gas- en elektriciteitsrekeningen nog betalen. De bus in Concepción kost 50 cent als je niet al te ver woont. Met een budget van 75 euro en zo'n prijzen telt een maand al snel twintig dagen te veel.

Rijk op krediet

In het extreem neoliberale Chili kun je alles krijgen wat je wil, ook de laatste elektronische snufjes. Als je goed zoekt kun je zelfs Belgisch bier kopen. Maar deze producten zijn niet voor iedereen bereikbaar. De meeste werknemers van de succesvolle nationale en transnationale bedrijven verdienen iets meer dan het minimummaandloon van 175 euro, voor werkweken van 44 uur. De sociale zekerheid is vaak voor eigen rekening aangezien de werkgever daar wettelijk niet meer verantwoordelijk voor is. De kleine en microbedrijfjes - goed voor 75% van de werkgelegenheid - kunnen moeilijk concurreren op de internationale markt en steken zich elke dag verder in de schulden. De 10 % rijkste gezinnen hebben gemiddeld 35 keer zoveel maandinkomen (ongeveer 8000 euro met 3,2 gezinsleden) als de 10% armsten (ongeveer 226 euro met 4,7 gezinsleden).

Het Belgische bier is dus slechts voor enkelen weggelegd. 'Gelukkig' wordt in Chili bijna alles op krediet verkocht. De Chilenen besteden gemiddeld 43% van hun inkomen aan het aflossen van schulden!

Dode zwanen

Ook het milieu is op krediet in het succesvolle Chileense model. Door de eenzijdige nadruk op de macro-economische groei komen die problemen niet aan bod. Een transnationale houtonderneming opende eind 2004 een fabriek in het zuiden van Chili, vlakbij het stadje Valdivia en vlakbij een reservaat waarin duizenden zwartgehalde zwanen hun verblijfplaats hadden. Een half jaar na opening van de fabriek kwamen de zwartgehalde zwanen letterlijk dood uit de lucht vallen. De bevolking sloeg alarm. Hoewel niet onmiddellijk bewezen werd dat de fabriek de oorzaak was, werd die stilgelegd wegens milieuproblemen. Tijdelijk. Na onderhandelingen tussen de eigenaren en de overheid werd besloten een pijpleiding naar zee aan te leggen voor het afvalwater. Na duizenden dode zwanen is dat het enige wat de bevolking wist af te dwingen. Toch is dat al heel wat in vergelijking met gelijkaardige voorbeelden van vervuiling.

Democratie op de pof

De alternatieve voorstellen van de Mapuche-bevolking krijgen niet veel aandacht in het nieuwe Chili. Sterker nog, veel Mapuches zijn op beschuldiging van terrorisme achter slot en grendel gezet en er wordt gesproken over 'het probleem Mapuche'.

Het bedrijfsleven heeft directe toegangen tot het parlement en de president. Regionale en provinciale gezagsdragers worden aangesteld in plaats van verkozen. Het kiesstelsel van Pinochet - met aangeduide senatoren - dat volgens huidig president Lagos de dood van de democratie betekent, is nog steeds niet afgeschaft. Ook de vrouwelijke socialistische presidentskandidaat Michelle Bachelet, topfavoriet om de huidige president op te volgen, heeft de relaties met het bedrijfsleven hoog op de agenda staan.

De civiele maatschappij georganiseerd

De civiele maatschappij wordt steeds belangrijker in de nabije toekomst. De dood van de zwartgehalde zwanen heeft een aantal mensen wakker geschud en bracht hen massaal op de been. De Mapuches en hun organisatie doen voorstellen waarin begrippen als

wederkerigheid en solidariteit een belangrijke plaats innemen. Maar de organisaties en de civiele maatschappij in het algemeen zijn nog steeds zeer zwak en hebben heel weinig invloed op wat er gebeurt in het land. Op een bijeenkomst van streekgebonden Mapuche-organisaties in december 2004 verbaasden de Peruaanse en Boliviaanse zusterorganisaties zich over de 'organisatorische armoede' van hun Chileense burens. En dat terwijl met de steun van FOS al heel wat is veranderd in de afgelopen jaren.

Karen Kraakman
Landcoördinator voor FOS in Chili

"Een kind wordt nooit lopend geboren...".

Lonko Anselmo Paillemanques, een lokale inheemse autoriteit, verwijst met deze uitspraak naar het proces van organisatieversterking en kadertraining van zijn organisatie Mapu Lawual. FOS heeft die de afgelopen drie jaar ondersteund. Maar volgens hem kan ze nog steun gebruiken. Pas sinds twee jaar krijgt Mapu Lawual betekenisvolle invloed op de ontwikkeling van haar grondgebied. De vaardigheden van de leden om te onderhandelen met nationale en internationale instanties moeten verder aangescherpt worden.

Chili in cijfers

- BNP per capita: \$ 9.190 (België: \$ 25.520)
- Hoofdstad: Santiago
- Schuldenlast: \$ 36.978 miljoen; \$ 2.431 per capita
- Oppervlakte: 748.000 km²
- Levensverwachting bij geboorte: 76 jaar (België: 79)
- Bevolking: 15.589.000
- Kindersterfte: 10 per 1.000 (België: 6)
- Munteenheid: Peso
- Alfabetiseringsgraad: 96 %
- Taal: Spaans
- Menselijke ontwikkelingsindex: 43 / 0.831

Wat doet FOS in Chili?

In Chili steunt FOS partners in de landbouwsector, waarbij wordt samengewerkt met inheemse organisaties die opkomen voor de belangen van de Mapuches. Die worden in de huidige Chileense context economisch, sociaal en politiek steeds verder gemarginaliseerd. Geografisch beperkt de werking van FOS zich tot de zuidelijke regio's van het land. De Mapuches zien hun grond bedreigd door grote bosbouwproducenten (hout voor de export) en ijveren voor een erkenning van hun cultuur en voor meer beslissingsrecht over de ontwikkeling van hun grondgebied. De strijd van deze inheemse bevolking om haar (land)rechten wordt steeds grimmiger en de regering tracht met allerlei middelen de sociale onrust te verminderen.

Het nationale landbouwbeleid heeft evenmin aandacht voor deze kleine boeren die voornamelijk voor eigen voedselvoorziening produceren en op lokaal vlak nauwelijks inspraak hebben. De werking van FOS in Chili beoogt de versterking van rurale basisorganisaties zodat zij kunnen participeren in de sociale, economische en politieke ontwikkelingen op lokaal en regionaal vlak.

Naar een ander begrip van rijkdom

De Mapuche-bevolking in het zuiden van Chili heeft een idee over rijkdom dat verschilt van de westerse of Chileense opvattingen. De Mapuches hebben het over overvloed in plaats van schaarste. Overvloed die o.a. te maken heeft met identiteit, gemeenschap en gemeenschappelijk eigendom, en een wederkerige relatie met de natuur. Rijkdom gaat bij de Mapuches niet enkel over inkomen, maar vooral over een groter of beter patrimonium om de familiale productie en reproductie mogelijk te maken. Een patrimonium met niet enkel – gemeenschappelijke – eigendom van bijvoorbeeld grond, maar ook met ongrijpbare zaken zoals kennis. Die kennis heeft te maken met waardering voor een houding die overgeleverd werd door ouderen. Participatie en gemeenschappelijke arbeid of het duurzaam gebruik van de natuurlijke hulpbronnen zijn erg belangrijk.

Interview met David Bulnes Carilao (DBC), een jonge leider van organisatie Ñankuchew (grondgebied Nag-che) en met Heraldo Antilef (HA), leider van organisatie Punolef (grondgebied Laf-kenche)

Wat heeft de organisatie bereikt met de specifieke hulp van FOS?

DBC: 'Er is meer eenheid en bewustwording in de families, bijvoorbeeld over de wijze waarop de Mapuches de wereld beschouwen, over onze identiteit. We komen samen om ons te verenigen als Mapuches. Hiervoor schaamden veel van onze mensen zich ervoor dat ze Mapuche waren.'

Onze organisatie is groter en sterker. Vooral de identiteit van het grondgebied van Nag-che werd in kaart gebracht. Er zijn immers verschillende Mapuche-culturen met een eigen identiteit: de Laf-kenche (mensen van de zee), de Nag-che (mensen van het laagland), de Pehuen-che (mensen van het gebergte) hebben verschillende gewoontes, taal, voeding...'

'Onze organisatie is langzaam gegroeid. Maar er zijn veel gemeenschappen die in het systeem van de overheid verstrikt raakten. Ze voeren studies en taken uit in opdracht van de overheid. Nu zijn ze zo druk bezig met alle bureaucratie dat ze geen tijd meer hebben om aan hun organisatie te denken.'

HA: 'Het zelfbestuur over ons grondgebied en de emancipatie van de families in dit gebied. De erkenning door de overheid en andere instanties van de eigenheid van ons werk, waarin we zélf aan ontwikkeling doen.'

De flexibele hulp van FOS heeft ons toegelaten ons werk beter te plannen. En we hebben vertrouwen geschapen tussen de Laf-kenche en FOS.'

Welke opinie heb je over het feit dat FOS en de Europese ontwikkelingssamenwerking in het algemeen zich uit Chili terugtrekt?

DBC: 'FOS heeft onze organisatie versterkt. Maar er zijn nog noden en wij hebben zelf niet voldoende middelen. We moeten onze coördinatie en de vormingswerkzaamheden van de organisatie immers aan de gang houden.'

HA: 'We zijn er in geslaagd om zowel de families als de organisatie van de streek te versterken. We versterken de streek met onze eigen krachten en capaciteiten. We staan in de helft op weg naar onze emancipatie. Ik vind het wel jammer dat FOS vertrekt.'

Wat gaat jullie organisatie nu doen?

DBC: 'We hebben vergaderd met de leiders van de gemeenschappen over de noodzaak om ook met geld bij te dragen aan de organisatie. Vooral met die gemeenschappen die voordeel hadden bij onze acties. Dat doen we nog niet zo lang. Maar we zullen ook nog andere middelen moeten zoeken.'

HA: 'We gaan door met het werk dat we begonnen zijn en we zullen de overheid blijven beïnvloeden. FOS heeft ons versterkt om op deze lijn te blijven werken. We zullen nog meer kracht nodig hebben, en gesprekken aangaan met de instanties die te maken hebben met educatie, landbouw, de gemeentes enz. Het is de enige manier. Met het werk van de afgelopen jaren is het mogelijk om onze rechten als Mapuches te laten gelden. Onze alternatieven voor ontwikkeling die we gaan voorstellen zijn heel duidelijk. We zullen ons standpunt verder versterken en uitdragen.'

Karen Kraakman

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Maquila-terroristen?

"Ja, ze noemen mij de maquila-terroriste", zegt Fabia Gutierrez uit Honduras. Samen met Sarai Aguillon uit El Salvador en Marcelina Garcia uit Nicaragua was ze van 5 tot 21 oktober 2005 bij ons op bezoek. De drie vrouwen zijn actief in vakbonden van Centraal-Amerikaanse maquila's. Met ABVV-militanten uit Schiedland, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, wisselden ze dagenlang ervaringen uit. Samen bezochten we EVV en IVVV, de Europese en internationale vakbondskoepels.

De vrouwen getuigden over de vele arbeidsschendingen binnen de maquila's en hun strijd daartegen. Bedrijfsleiders en regeringen zijn de vakbondsmilitanten dan ook liever kwijt. Intimidaties zijn dagelijkse realiteit. De ABVV-deelnemers, die zelf net gestaakt hadden, waren onder de indruk. Solidariteit, daar draait het uiteindelijk om, daar waren alle deelnemers het na afloop over eens.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Dag van de Internationale Solidariteit en Democratie

Op 15 oktober 2005 vond in Diksmuide de onvergetelijke Dag van de Internationale solidariteit en Democratie van ABVV West-Vlaanderen plaats.

Meer dan 450 mensen genoten van de waaier aan activiteiten: een boottochtje, een film, een wandeling of een debat.

Fabia, Marcelina en Sarai, onze drie maquila-syndicalistes, waren ook van de partij. Zij traden in debat met onder andere Rudy De Leeuw (Federaal secretaris ABVV) over de vrijhandelsakkoorden.

En onze FOS-stand, stond in het teken van de campagne '2015, de tijd loopt'.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Eerlijke koffiedrinkers kwissen

In tal van Oost-Vlaamse afdelingen van VFG, VIVA en S-plus, werd tijdens het afgelopen jaar 'Koffie Verkeerd' gespeeld, de koffiekwis van FOS. Heel wat winnaars en hun supporters kwamen op 19 november naar de Ceder in Deinze om er de Grote Finale van de koffiekwis te spelen.

Al in de voormiddag bruiste het van de activiteit, met workshops Latijns-Amerikaanse dans, filigrana, koken met recepten uit het 'Koffie Verkeerd'-kookboek van FOS, de wandelzoektocht...

De finale van de koffiekwis deed de grijze celletjes van de finalisten afzien. Gelukkig zorgden de 'koffieproeven' - zoals om het snelst een potje koffiebonen malen op grootmoeders wijze - voor de nodige afwisseling.

Bond Moyson mag fier zijn op deze geslaagde afsluiter van een heel jaar inzet rond 'Koffie Verkeerd'.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

We hebben de muur afgebroken !

Zaterdagmiddag 26 november heeft een enthousiaste groep sympathisanten van het Actieplatform Palestina (APP) de Muur afgebroken... op het Muntplein in Brussel.

De weergoden waren de slotactie van de campagne 'Gebruik je hoofd tegen de Muur' niet gunstig gezind. Een paar felle windstoten scheurden het spandoek (3 x 12 meter) met een foto van de muur los en tilden de info-tent in opbouw op. Het feit dat we - symbolisch althans - een muur hebben afgebroken, troostte ons.

Op 29 november, de Internationale Dag van Solidariteit met het Palestijnse volk, zullen we de ruim 23.500 foto's van hoofden overhandigen aan het Kabinet van minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht en de partijvoorzitters. Palestina moet hoger op de politieke agenda komen. Voor APP is het onaanvaardbaar dat Israël het internationale recht voortdurend schendt zonder dat België en de Europese Unie daar iets tegen ondernemen.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

FOS voert actie op sp.a-congres

Wij verzamelden verzoekschriften voor de campagne '2015 De tijd loopt' bij de congresgangers in Hasselt op 15 oktober. Alle tweeduizend aanwezigen kregen een verzoekschrift mee naar huis. Heel wat mensen vulden ter plekke de kaart in.

Met de campagne '2015 De tijd loopt' wil de Vlaamse Noord-Zuidbeweging de politieke wereld herinneren aan zijn belofte uit 2000 om de Millenniumdoelstellingen waar te maken. De campagne loopt wereldwijd.

FOS neemt mee het initiatief. Voor ons ligt de klemtoon op gezondheid, landbouw en gender. Ook willen we meer aandacht voor werkgelegenheid en sociale rechten als

voorwaarden om blijvend aan armoede en uitbuiting te ontsnappen. De bijdrage van de rijke landen uit het Noorden moet groter en preciezer omschreven worden.

En natuurlijk moet armoede op termijn niet voor 50% maar voor 100% de wereld uit!

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Zij zijn groot en ik ben klein en dat is niet eerlijk!

De Werkgroep Internationale Politiek (WIP) van Animo stort zich samen met FOS op de EPA's (Economic Partnership Agreements). Op 23 november 2005 was er een eerste bijeenkomst in Gent.

De Europese Unie voert handelsbesprekingen met de ACP-landen, vroegere kolonies van Europa. Wil de Europese Unie echt de ontwikkeling in de ACP-landen stimuleren of wil ze vooral zo veel mogelijk voordelen voor de eigen Europese markt?

Animo vreest het laatste. We gaan op zoek naar alternatieven, lobbyen bij nationale en internationale beleidsmakers en nemen deel aan het Europees Sociaal Forum. Tijdens het zomerkamp van jongsocialisten uit de hele wereld organiseren we een EPA-seminarie om onze Europese collega's aan te zetten om in onze voetsporen te treden.

Meer weten over EPA's? Vraag de 'Vraag&Antwoord-bundel' van FOS en 11.11.11 aan op 02/552 03 02 of haal hem van onze website.

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

FOS verlaat Cambodja

Eind jaren tachtig startte FOS enkele projecten in Cambodja. De nasleep van de Vietnam-oorlog en de Rode Khmer, gevolgd door een internationaal embargo, maakten dit landje één van de armste van Azië. Ook vandaag bengelt Cambodja nog steeds onderaan in uiteenlopende statistieken: moeder- en kindsterfte, HIV/aids, corruptie, landmijnen etc. Na vijftien jaar heeft FOS beslist het programma in Cambodja stop te zetten. Beperkte middelen hebben ook hier pijnlijke keuzes genoodzaakt.

De laatste jaren heeft FOS gewerkt met vissersgemeenschappen en hun coalitie, met boeren omtrent landrechten, met arbeidsorganisaties en natuurlijk de vakbonden. Als "NGO-land", een veel gehoorde bijnaam voor Cambodja, is er hier geen gebrek aan lokale en internationale NGO's. Maar ondanks de toegenomen aandacht voor thema's als internationale handel en arbeidsomstandigheden, zijn er slechts een handvol internationale organisaties die de lokale vakbonden en boerengroepen ondersteunen.

Nochtans wordt steeds meer erkend dat sommige van de Cambodjaanse vakbonden één van de weinige lokale actoren zijn die werkelijk hebben kunnen wegen op het beleid. Hun acties hebben geleid tot betere arbeidsomstandigheden, die intussen als voorbeeld voor de regio worden gebruikt. Maar door delokalisering wordt de druk om de verworven elementaire rechten in Cambodja deels op te geven steeds groter.

In de confectiesector zijn de arbeiders al langer georganiseerd. Onze partner "Cambodian Tourism and Service Workers Federation" bestaat echter nog maar twee jaar, maar heeft

al een aantal succesvolle campagnes achter de rug. De "Coalition of Cambodian Fishers" werd pas dit jaar opgericht binnen onze partnerorganisatie "Fisheries Action Coalition Team". Omtrent landrechten, het "hot issue" van de laatste maanden, beginnen de boerengemeenschappen zich nu pas te organiseren... Omdat FOS zich concentreert op ledenorganisaties, kon ons programma in Cambodja slechts langzaam uitgebreid worden.

Helaas zal dit niet langer kunnen gebeuren. FOS levert natuurlijk een extra inspanning om andere NGO's en donoren aan te moedigen onze vroegere partnerorganisaties te steunen!

Eric Willemaers
FOS-Landcoördinator Cambodja

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

'Kom eens naar mijn bureau' - Arbeidsrechten in de Palestijnse gebieden

Als nieuwe regioverantwoordelijke voor Palestina maakte Wim Leysens in juli kennis met de FOS-partners aldaar.

"Ik ben alleenstaande moeder, en ik werk in een naaiatelier voor minder dan het minimumloon. Wat moet ik doen?" vraagt een vrouw op een studiedag georganiseerd door onze partner Palestinian Working Women Society for Development (PWWSD). De vertegenwoordigster van het Ministerie van Arbeid van de Palestijnse Autoriteit antwoordt met een simpel 'Kom eens naar mijn bureau'. Maar de vrouw reageert heftig: 'Dit is geen individueel probleem, maar één van ons allemaal!'

Amal, een vormingsmedewerkster van PWWSD, legt me uit dat de Palestijnse Autoriteit nog geen uitvoeringsbesluiten bij de arbeidswet heeft uitgewerkt. Een klacht bij de rechtbank verdrinkt in de vele dossiers. Sinds de Oslo-akkoorden een zeer beperkte autonomie aan de Palestijnse Autoriteit toelaat, staat die voor de uitdaging om een Palestijnse staat uit te bouwen, met eigen wetgeving en structuren. Tegelijk neemt de arbeidersbeweging het niet langer dat hun rechten blijvend geschonden worden. PWWSD bezoekt dagelijks de arbeidsters in de werkplaatsen; deze kennen hun rechten, maar zij staan in een te kwetsbare positie en durven zich nauwelijks syndicaal organiseren.

Bij Democracy and Workers' Rights Center – DWRC ontmoet ik wel verschillende arbeidersgroepen die zich verenigd hebben in arbeiderscomités. Ook bij deze organisatie neemt beleidsbeïnvloeding een belangrijke plaats in. De organisatie volgt op de voet de besprekingen van het wetsvoorstel op de vakbeweging. Zij verzetten zich tegen de pogingen van de Palestijnse Autoriteit om al te veel controle op de vakbeweging te krijgen.

De armoede op de Westelijke Jordaanoever en Gaza is zorgwekkend en de economische toestand slecht. Het afgrendelingsbeleid van de Israëlische overheid heeft desastreuze gevolgen. 'Wij vechten op beide fronten, licht Amal toe, voor een democratische Palestijnse staat en tegen de Israëlische bezetting'. Even later vergezel ik tweehonderd inwoners van Nablus naar een Israëlisch checkpoint (militaire controlepost) even buiten de stad, om te protesteren tegen de afgrendeling van Nablus van de rest van de Westbank.

Wim Leysens
FOS-Regioverantwoordelijke Palestina

Wereldkeuken: Pastel de Choclo

(voor 4-6 porties)

Een ovenschotel met maïs, het nationale gerecht van Chili. Heerlijk op een koude winteravond!

4 eieren, hardgekookt
2 uien 200 gram gehakt
100 gram rozijnen
100 gram zwarte olijven
2 potjes maïskorrels (2 x 350 ml) (traditioneel de korrels van 2 gekookte maïskolven)
snufje gemalen komijn
zout & peper
1-2 eetlepels (riet)suiker
4 blaadjes verse basilicum

Oven voorverwarmen op 200° C. Ui fruiten, gehakt toevoegen en aanbraden. Zout, peper en komijn naar smaak toevoegen. Gehaktmengsel in een ovenschaal leggen en bedekken met plakjes gekookt ei, rozijnen en olijven.

Maïskorrels grof pureren met basilicum, knoflook, zout en peper en wat olijfolie. Puree over het gehakt verdelen en bestrooien met suiker. In de voorverwarmde oven 30 minuten goudbruin bakken.

Serveertip: lekker met een frisse tomatensalade.

FOS-spotting

Waar vind je FOS de komende maanden? Voor meer informatie over deze activiteiten, surf naar onze website www.fos-socsol.be of bellen naar 02/552 03 00.

Praatcafé over Palestina

5 december 2005 om 19.30u
Achtuenhuis, Maria-Theresiastraat 121, Leuven
Org. CIS, Commissie Internationale Solidariteit ABVV Vlaams-Brabant

Slotdag Watercampagne

9 december 2005 om 12.30u
Prinses Stefanieplein 19, 8400 Oostende
org. Bond Moyson West-Vlaanderen

Palestina-brunch

11 december 2005 om 9.45u
Grote Zaal van AC, Van Arteveldestraat 17, 2060 Antwerpen

Panelgesprek met Dirk Van der Maelen en Rudy De Leeuw, muziek, fototentoonstelling
org. ABVV Antwerpen, i.s.m. Linx+, AC Antwerpen Waasland en ACOD

sp.a-beurs gemeenteraadsverkiezingen

17 december 2005 Brugge

Algemeen beraad FOS

6 tot 17 februari 2006
Barkentijn Nieuwpoort

Peru-stand

11 maart 2006
Destelbergen

Vorming Koffie verkeerd?

18 april 2006 om 14u
Merodelei 19, Turnhout
Org. S+ Antwerpen

Restaurante del pueblo

19 april 2006 om 12u
Deurnebaai 1b, Merksem
Org. S+ Antwerpen

[FOSFOR: inhoudstabel](#)

Jouw beste wensen, met de groetjes van FOS!

Begin het nieuwe jaar met stijl. Stuur vrienden en familie een kaartje van FOS. Een reeks van vier kleurrijke beelden voor een schitterend eindejaar. Zo kan je tegelijkertijd je bekommernis om de wereld uiten én aan professionele relaties, kennissen en familie prettige feestdagen wensen. Een prima idee voor jouw eindejaarswensen, én een steuntje in de rug voor onze partners in het Zuiden.

Een pakje met vier wenskaarten (plus omslagen) kost 3 euro (excl. verzendingskosten).

Ook grote bestellingen zijn welkom. Vanaf tien pakjes betaal je 2,75 euro (excl. verzendingskosten).

Bestellen kan bij FOS. Schrijf een briefje of bel ons even. FOS - Socialistische Solidariteit, t.a.v. Jean-Marie, Grasmarkt 105/46, 1000 Brussel, tel: 02/552 03 03, e-mail: jean-marie.peere@fos-socsol.be.

Of via [de fos-site](#). Bekijk daar onze volledige collectie FOS-wenskaarten.

Alvast bedankt voor je bestelling en voor je steun!

